

ת"פ 37914/03/22 - מדינת-ישראל נגד נאסר גמאסייה,,אחמד ח'טיב,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 37914-03-22 מדינת ישראל נ' גמאסייה(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט גיל קרזבום

המאשימה: מדינת-ישראל

- נגד -

הנאשמים:

1. נאסר גמאסייה,
 2. אחמד ח'טיב,
- ע"י ב"כ עו"ד פאדי זועבי

גזר דין

כללי

1. הנאשמים הודו והורשעו בתאריך 12/09/22 במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן כדלקמן:

הנאשם מס' 1 בריבוי עבירות של סחיטה באיומים, עבירה לפי 428 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

נאשם 2 בשתי עבירות של סיוע לסחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428 סיפא וסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. הסדר הטעון אינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשמים.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. בין הנאשמים לבין בנימין לואיס (להלן: "המתלונן") אין היכרות מוקדמת. הנאשמים הינם חברים.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 3.2.22, ביקש המתלונן לפעול כנגד זיאד מ'גדוב (להלן: "זיאד") וזאת על רקע אישי. בהמשך לכך, נוצר קשר בין המתלונן לנאשם 1, בתיווכו של מר שמעון סבח. בתאריך 3.2.22, בסמוך לשעה 18:00, התקשר הנאשם 1 אל המתלונן והם קבעו להיפגש בעכו. בהמשך לכך, בשעה 21:00 לערך, נפגשו המתלונן ונאשם 1 בסמוך לבניין מגוריו של המתלונן ברח' מוטה גור 1 בעכו (להלן: "הבניין"). במהלך המפגש, נאשם 1 ציין כי באפשרותו "לקנוס" את זיאד או לחילופין לפגוע בו גופנית. בתגובה, השיב המתלונן לנאשם 1 כי הוא רוצה לחשוב על ההצעה וימסור את תשובתו בהמשך.

בתאריך 4.2.22 הודיע המתלון לנאשם 1 כי הוא מתחרט ואינו מעוניין לפעול כנגד זיאד. בתאריך 5.2.22 התקשר הנאשם 1 אל המתלון ודרש ממנו לשלם לו 20,000 ₪ (להלן: "**התשלום**"), מאחר ולטענת הנאשם 1 "הוא כבר התחיל לעבוד" עבור המתלון.

בהמשך, בין התאריכים 9.2.22 ועד 11.2.22, במספר רב של הזדמנויות, סחט נאשם 1 את המתלון, בכך שדרש ממנו להעביר לידיו את התשלום וכשהוא מטיל עליו אימה ומאיים עליו בכתב, באמצעות הודעות רבות אותן שלח למכשיר הטלפון הנייד של המתלון, בכוונה להפחידו או להקניטו וכדי להניעו להעביר לידיו את התשלום, בין היתר נכתב כדלקמן: "**תשאיר את הכבוד בינינו, תסיים את זה מחר, בסדר**", "**אני לא עובד אצלך ולא אצל שמעון שאני אעשה נסיעות אצל שניכם**", "**מחכה ממך שיחה, בסדר, היום, תן לכבוד שישאר בנינו, בסדר בן**", "**...תישאר חבר שלי, יותר טוב לך**", "**אני צריך לקבל 20 ועד עכשיו מחכה**", "**ואני לא מחכה לכסף שלי**", "**תשאל את שמעון הוא מספר לך, בסדר, איך זה עובד**", "**טוב אז תראה אך רוצה לשלם, בסדר**", "**ואל תיתן לי לחכות הרבה**", "**מה לא בבית, האנשים כמה דקות אצלך, קשורים אלי, רוצים לדבר אתך, הם יסבירו לך מה צריך, הכל בסדר אל תדאג**", "**אני אשלח לו אנשים לשם שידברו איתו**", "**אני עד הזלזול לא רואה בעיניים**", "**...מה שמגיע לי אני צריך, אני עצרתי עבודה שלי כמה פעמים בשביל לפגוש אותו על הסיפור שלך וכל דבר עולה מחיר**", "**אני לא מחלק טובות**", "**מתי אתה בבית**", "**אז אתה הבנת מה אני צריך, בסדר, לא צריך לדבר עוד הפעם**", "**זה עבודה שלי ואל תנסה לגעת בעבודה שלי**", "**שניה אני מתקשר לחברה שיחזרו בחזרה**", "**עד מחר מחכה תשובה ממך, בסדר, אל תשכח להתקשר, כי זה מעלה לי עצבים, טוב בן, שיהיה לך אחלה לילה בבית**", "**תמחק הודעות משני הצדדים**", "**תמחק, אני מחכה לך**", "**תשמע, מה נדפקת**", "**תענה יא שרמוטה, אני אראה לך, בסדר, אתה רוצה לערב אנשים, אתה חושב ככה שיגמר הסיפור, זה נהיה לך יותר רע**".

בתאריך 14.2.22 בשעה 21:30 לערך, הגיעו הנאשמים אל הבניין ביחד עם אחר, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**"), על מנת לגבות מהמתלון את התשלום. הנאשמים והאחר עלו לקומה שלישית ודפקו על דלת דירתו של אחמד עוף, שכנו של המתלון (להלן: "**עוף**"). עוף פתח את הדלת ושאל את הנאשמים למבוקשם. בתגובה, שאלו הנאשמים את עוף, האם הוא מכיר את המתלון, והוא השיב בחיוב. הנאשמים ביקשו שהוא יתקשר אל המתלון ויבקש ממנו להגיע לבניין. עוף התקשר אל המתלון, ציין בפניו כי הנאשמים מחפשים אותו וביקש שימסור את מיקומו, אך המתלון סרב לעשות כן. בהמשך, התקשר עוף אל המתלון פעמיים נוספות והמתלון השיב כי יחזור לביתו בקרוב. בשעה 23:10, הגיע המתלון אל קרבת הבניין והבחין מרחוק בנאשמים, באחר ובעוף, כשהם עומדים בחניית הבניין. בשל חששו, המתלון חמק מהם, עלה במהירות לדירתו ונעל את הדלת. הנאשמים, האחר ועוף הבחינו במתלון, עלו אל הדירה ודפקו על הדלת, ועוף ביקש מהמתלון לפתוח באומרו: "**תפתח, אני יודע שיש לך בעיה, נסדר אותה**". בתגובה, המתלון פתח את הדלת, או אז נכנסו הנאשמים, האחר ועוף אל הדירה.

בעודם בדירה, סחט נאשם 1 בסיועו של נאשם 2 את המתלון בכך שדרש ממנו את התשלום, שהם מטילים עליו אימה, מאיימים עליו בעל פה ובהתנהגות, בכוונה להפחידו ולהקניטו וכדי להניעו להעביר לידיו הנאשמים את התשלום (להלן: "**האיומים**"), וזאת באומרם לו כדלקמן:

נאשם 1 אמר למתלון: "**אם אתה לא משלם, יש לך ילדה ואנחנו יודעים איפה אתה גר**", כי עדיף לו לשלם את הסכום אחרת יהיה חבל עליו, כי יש להם את הדרכים שלהם לגבות את הכסף, כי אם היה לו רכב, עמוד 2

היו שורפים לו אותו, כי הם באו כדי לקחת את הכסף והם לא יצאו מהבית עד שהוא לא יביא להם את הכסף.

נאשם 2 אמר למתלון: **"כדאי לך לשלם, שלא יהיו בעיות, כדאי לך לשתף פעולה, חבל יש לך ילדה, אתה לבד"**.

בעקבות האיומים וחששו של המתלון מפני הנאשמים האחרים, התקשר המתלון לחברו אדם ברטל (להלן: **"אדם"**) וביקש ממנו להגיע אל הדירה. באותו מועד, בחצות הלילה, הגיע אדם אל הדירה. נאשם 1 פנה לאדם, שאל אותו האם הוא ערב למתלון, ציין בפניו כי המתלון חייב לו 20,000 ₪, ואף הודיע כי הוא קונס את המתלון ב- 20,000 ₪ נוספים מאחר והמתלון לא ענה לו לשיחות. בשלב זה, איים נאשם 1 על המתלון באומרו: **"אני יושב בבית שלך ולא זז עד שאתה מסדר את העניין"**, כל זאת בכוונה להפחידו או להקניטו וכדי להניע אותו לשלם 40,000 ₪.

בהמשך לאמור לעיל, פנה נאשם 1 לאדם ושאל אותו: **"מה אתה יכול לסדר לבן חבר שלך?"**, ובתגובה, השיב אדם כי הוא ינסה לסייע למתלון. לשם כך, יצא אדם מהדירה, ניגש לכספומט הנמצא בקרבת מקום, משך סכום של 2,000 ₪ (להלן: **"הכסף"**), חזר אל הדירה, מסר את הכסף למתלון ועזב את הדירה. בעקבות חששו של המתלון מפני הנאשמים והאחר, מסר המתלון את הכסף לידי הנאשמים והבטיח לשלם כספים נוספים בהמשך. בתאריך 15.2.22 בשעה 01:24, בטרם יציאתם מהדירה, הודיע נאשם 1 למתלון כי יגיע אליו בתאריך 18.2.22 לקבל סך של 13,000 ₪ בשיקים.

בתאריך 17.2.22 בשעה 22:51 לערך, פנה נאשם 1 אל המתלון, בין היתר, באמצעות הודעה ששלח למכשיר הטלפון הנייד של המתלון ובירר עמו מתי יפגשו. המתלון השיב לנאשם כי הוא יוכל לגייס את הכספים רק ביום שני, או אז איים נאשם 1 על המתלון באמצעות הודעות ששלח למכשיר הטלפון הנייד שלו, בהן נכתב, בין היתר: **"מה התחלנו עכשיו"**, **"אמרתי לך אני צריך מילה"**, **"כל הסכום, 40 והצ'קים, הכול ביום שני"**, זאת בכוונה להפחיד את המתלון ולהקניטו וכדי להניעו לשלם לנאשמים סך של 40,000 ₪.

בתאריך 21.2.22, בשעה 13:11, התקשר נאשם 1 אל המתלון, וכאשר האחרון לא ענה לשיחה, שלח נאשם 1 למתלון הודעות למכשיר הטלפון הנייד שלו, בהן נכתב, בין היתר, כדלקמן: **"תתקשר אלי", "מה בן אתה בשיחה אחרת, תתקשר אלי, אל תתחיל בהתנהגות שלך"**, **"טוב בן תדבר בצורה יותר טובה, בסדר"**.

באותו מועד, בשעה 16:32 לערך, התקשר נאשם 1 אל המתלון כדי לתאם מפגש. המתלון אמר לנאשם 1 כי טרם השיג כסף, ובתגובה איים נאשם 1 על המתלון בכוונה להפחידו או להקניטו וכדי להניעו לשלם סך של 40,000 ₪ באומרו: **"אז אני אבוא לקחת אותך לאום אל פאחם עד שהבן-אדם יגיע ויביא את הכסף"**. בהמשך, בשעה 19:20 לערך, הגיעו הנאשמים אל הבניין, עלו לקומה שלישית ודפקו על דלת דירת המתלון, כאשר המתלון שוהה בתוכה. מפאת חששו של המתלון מהנאשמים, הוא לא שעה לקריאותיהם ולא פתח את הדלת. הנאשמים התקשרו לעוף, אשר הגיעו לבקשתם אל הבניין ודרשו ממנו לשוחח עם המתלון ולשכנע אותו להיפגש עמם. עוף נעתר לבקשתם, אך המתלון סרב בשל חששו מהנאשמים. בהמשך לאמור, נאשם 1 בסיועו של נאשם 2, הטיל על המתלון אימה ואיים עליו, בכוונה להפחידו ולהקניטו וכדי להניעו להעביר לידם 40,000 ₪, בכך ששלח אל המתלון הודעות למכשיר הטלפון הנייד שלו, בהן נכתב, בין היתר: **"ראינו אותך מהחלון"**.

כבד ותפתח, למה אוהב לסבך את עצמך", "אתה רוצה לחזור לנקודת ההתחלה, אם אתה לא פותח דלת זה לא טוב בשבילך".

בעקבות המתואר לעיל, ומפאת חששו מהנאשמים, התקשר המתלון למשטרת ישראל, ושוטרים אשר הגיעו לבניין עצרו את השניים.

במעשיו המתוארים לעיל, סחט נאשם 1 את המתלון, בהזדמנויות שונות ורבות, בכך שהטיל עליו אימה ואיים עליו בעל פה ובהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו, בגופה של ילדתו, בחירותו וברכשו, כל זאת כדי להניעו לשלם לו ולנאשם 2, סך של 40,000 ₪. מפאת האיום והטלת האימה כאמור ובמהלכם, שילם המתלון לידי הנאשמים סך של 2,000 ₪.

במעשיו המתוארים לעיל, סייע נאשם 2 לנאשם 1, לסחוט את המתלון, בשתי הזדמנויות שונות, בכך שבשעת עשיית העבירה, נכח יחד עם נאשם 1 בעת שנאשם 1 הטיל עליו אימה ואיים עליו בעל פה ובהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו, בגופה של ילדתו, בחירותו וברכשו, ובכך ששכנע את המתלון להיעתר לדרישתו של נאשם 1, לשלם לנאשמים, סך של 40,000 ₪. מפאת האיום והטלת האימה כאמור ובמהלכם, שילם המתלון לידי הנאשמים סך של 2,000 ₪.

טיעוני המאשימה לעונש

4. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים, הפגיעה הקשה בערכים המוגנים, שעניינם הגנה על שלום הציבור, שגרת חיו, כבוד האדם וקניינו. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי הנאשם מס' 1 ניצל את חזרתו של המתלון בו מהבקשה לפגוע בזיכר לשם סחיטתו, והדגישה כי הסחיטה נמשכה כשבועיים ימים במהלכם הנאשמים הגיעו לביתו של המתלון במסגרת פעולות הסחיטה. חומרה יתרה ייחסה לעובדה כי האיומים כללו התייחסות לבתו של המתלון, וסכום הסחיטה הוכפל בשל העובדה שהמתלון לא ענה לטלפונים. עוד הפנתה לכך שבעקבות הסחיטה והאיומים, המתלון שילם לנאשמים סך של 2000 ₪ אותו המתלון נאלץ ללוות מאדם אחר. המאשימה הפנתה גם לחלקו של הנאשם מס' 2 בכך שסייע בעצם נוכחותו בשני מפגשים, כאשר במפגש הראשון השמיע איומים כלפי המתלון. עוד הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם מס' 1 והדגישה שהעבירות בוצעו כחצי שנה לאחר שהשתחרר ממאסר וחרף קיומו של מאסר מותנה. בהקשר זה ציינה, כי אמנם המאסר המותנה אינו בר הפעלה אולם עדיין יש לתת לכך משקל במסגרת גזר הדין. ביחס לנאשם מס' 2 הפנתה לעברו הפלילי הכולל הרשעה אחת קודמת. בכל הקשור למתחם עונש ההולם, ביחס לנאשם מס' 1 טענה למתחם שבין 2.5-4.5 שנות מאסר, וביחס לנאשם מס' 2 טענה למתחם עונש הולם שבין 15 ל - 27 חודשי מאסר בנוסף לרכיבי ענישה נלווים בדמות מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגע העבירה. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, הפנתה לעובדה שהנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן אולם, לא מדובר בהודאה בהזדמנות הראשונה, אלא לאחר שנשמעו חלק מהראיות. הפנתה לפסיקה רלוונטית.

טיעוני ההגנה לעונש

5. ב"כ הנאשם הפנה לתקופה הארוכה בה הנאשמים שוהים במעצר מחודש פברואר 2022 ועד היום, תקופה המהווה עבורם גורם מאיים ומרתיע. עוד הפנה להודאתם בכתב האישום המתוקן, וזאת לאחר שמיעת מספר בודד של ישיבות הוכחות. בהקשר זה הדגיש כי מדובר בחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי, וכן נחסכה מהמתלונן עדותו שעלולה הייתה להיות מביכה עבורו נוכח מעשיו כמפורט בכתב האישום. ב"כ הנאשמים ציין כי כיום הנאשמים מבינים את חומרת מעשיהם, מקבלים אחריות, מביעים חרטה ומנסים לשקם את חייהם. הפנה לגילם הצעיר, לשיתוף הפעולה עם החוקרים, וטען שמדובר בנאשמים נורמטיביים אשר עבדו לפרנסתם, ומאסר ממושך עלול לפגוע פגיעה קשה בסיכוייהם להשתקם ולחזור לאורח חיים נורמטיבי. בהקשר זה הדגיש כי תקופת מאסר ממושכת עלולה לחשוף את הנאשמים להשפעות שליליות ולהביא להתדרדרותם לדפוסי עבריינות קשים. עוד טען כי מעשיהם של הנאשמים במקרה זה אינם מצויים במדרג החומרה הגבוה ביחס לעבירות בהן הורשעו. עוד הוסיף כי הגם שביחס לנאשם 1 מדובר בריבוי עבירות, הרי שבסופו של יום אלו הובילו לתשלום אחד בודד בסך 2,000 ש"ח. עוד טען כי לא מדובר באירוע שקדם לו תכנון מוקדם, ולא לוותה למעשי הנאשמים כל אלימות פיזית והמפגשים כללו שיחות בלבד. אשר לאיומים בהם הוזכרה בתו של המתלונן, נטען כי הדברים לא נאמרו מתוך כוונת הפחדה.

אשר למתחם העונש ההולם, ביחס לנאשם 1, טען כי הוא נע בין שישה חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר. ביחס לנאשם 2 טען למתחם הנע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל. הפנה לפסיקה רלוונטית, והדגיש כי בגין עבירות חמורות יותר מאלו בהן הורשעו הנאשמים, בתי המשפט הסתפקו בעונשים של מאסר בעבודות שירות. עוד טען, כי ככל שבית המשפט יקבע מתחם עונש הולם גבוה מזה שהוצע ע"י ההגנה, נכון יהיה במקרה זה לסטות מהמתחם משיקולי שיקום נוכח נסיבותיהם המשפחתיות של הנאשמים, והפגיעה בהליכי השיקום. הוסיף וטען כי במקרה זה מתקיימת אכיפה בררנית אשר מצדיקה הקלה בעונשים של הנאשמים, זאת נוכח העובדה שכנגד מעורבים אחרים שהיו בפרשייה לא הוגש כתב אישום, חרף מעורבותם כמפורט בכתב האישום. לאור כל האמור לעיל, ביקש להשית על הנאשם 1 תקופת מאסר ברף הנמוך של המתחם שהוצע בניכוי ימי מעצרו, וביחס לנאשם 2 להסתפק בתקופת המעצר בה היה נתון עד היום, ומאסר מותנה.

הנאשם מס' 1, הצטער על ביצוע העבירות, ציין כי הוא עומד להתארס, מצבו הכלכלי קשה, וביקש להתחשב בו.

הנאשם מס' 2, הצטער על ביצוע העבירות, ציין כי מאורס ועתיד להתחתן, הפנה למצבן הרפואי הרעוע של אמו וסבתו, וביקש להתחשב בו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

6. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה

העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של כל נאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליה (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים המוגנים ביחס בעבירת סחיטה באיומים

7. הערכים המוגנים העומדים ביסוד עבירת הסחיטה באיומים הינם פגיעה בשגרת החיים ובזכות הקניין והחירות, בשלום הציבור ובטחונו, חופש הבחירה ושלוות הנפש. מדובר בעבירה פוגעת פגיעה קשה בעצמאותו של הקרבן, בפרט כאשר האחרון נענה לאיומי הסחיטה ומשלם. לא בכדי נקבע עונש של תשע שנות מאסר להבדיל מאותם במקרים בהם הקרבן לא נעתר לפעולות הסחיטה - ר' בהקשר זה ע"פ 395/22 פלוני נ' מדינת ישראל. בית משפט עמד לא אחת על חומרתה של עבירת הסחיטה באיומים ועל הצורך להטיל בגינה ענישה מוחשית הכוללת רכיב ממשי של מאסר בפועל: "**סחיטה באמצעות איומים פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חייו ובביטחונו. עבירה זו פוגעת במרקם חייהם של הנסחטים, במישור האישי והכלכלי. המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי ופוגע בקניינו ובחירותו של קורבן העבירה [...]. מסכת האיומים שאותה מפעיל הסוחט כלפי הנסחט עלולה פעמים רבות לכפות על הנסחט 'קשר של שתיקה' אשר יקשה עליו להתלונן. מדיניות ענישה מחמירה עשויה לסייע בשבירת קשר השתיקה. יש בכוחה לתמרץ את הנסחט להתלונן ולהרתיע את הסוחט**" (ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל). בע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל נאמר בהקשר זה כי: "**מלבד הפגיעה החמורה בקורבן, טמונה בה פגיעה במרקם החברתי וביכולתו להתנהל כחברה דמוקרטית, בה חירות הפרט וחופש הבחירה הם מושכלות יסוד. נטיית הפסיקה להחמיר עם מי שהורשע בעבירה של סחיטה באיומים, נובעת הן מחומרתה כאמור והן מהקושי האינהרנטי של קורבן עבירה זו להתלונן, נוכח מערכת הכוחות שנוצרת בינו לבין הנאשם ו"קשר השתיקה" המאפיין אותה. ענישה מחמירה מטרחה, אם כן, לאותה לקורבן כי קיים מענה למצוקותיו ולעודדו לשבור את "קשר השתיקה".**"

נסיבות ביצוע העבירה

8. נסיבות ביצוע העבירה ביחס לכל אחד מהנאשמים פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן כמפורט לעיל.

9. אני ער לעובדה שהיה זה המתלונן שביקש לפגוע בזייד באמצעות הנאשם 1, התנהגות שאינה יכולה להיחשב נורמטיבית (הגם שחזר בו מבקשתו זו), אך אין בכך כדי להצדיק את סחיטתו באיומים, ובכלל.

ניכר כי הנאשם 1 ניצל את מצבו ה"עדין" של המתלונן שלבטח לא חפץ בחשיפת התנהלותו, ופעל לסחיטתו.

הגם שמעשיו של הנאשם 1 אינם מתוחכמים או מורכבים, קדמו להם תכנון ומחשבה, והנאשם 1 פעל בנחישות וללא לאות להשגת מטרותיו הפליליות. חלקו של הנאשם 1 בביצוע העבירות כפי העולה מכתב האישום הינו מרכזי ודומיננטי. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם 1 הוא היוזם, המתכנן והמבצע העיקרי.

הנאשם 1 היה זה שיצר בתאריך 5.2.22 את הקשר עם המתלונן, הוא זה שדרש ממנו לשלם 20,000 ₪, והוא זה ששלח לו את הודעות הסחיטה באיומים. הנאשם 1 יכול היה בנקל לחדול ממעשיו בכל עת, אך הוא לא עשה כן, ולמעשה רק הגביר את הלחץ על המתלונן עד אשר הגיע לדירתו של המתלונן ביחד עם הנאשם 2 והאחר. הנאשם 1 לא הסתפק בכך ולאחר שקיבל מידי המתלונן את פרי הסחיטה בסך של 2,000 ₪ דרש ממנו סכום נוסף של 13,000 ₪, והודיע לו כי יגיע שוב לדירתו לצורך גביית הסכום הנוסף. בהמשך הנאשם 1 איים על המתלונן ודרש סכום של 40,000 ₪, וכעבור מס' ימים הגיע שוב לדירתו בליווי הנאשם 2 ואחרים.

חלק מדברי האיום חמורים יותר וחלקם פחות. חלקם מפורשים וחלקים משתמעים. חמור ביותר היה האיום: "אם אתה לא משלם, יש לך ילדה ואנחנו יודעים איפה אתה גר". איום בפגיעה בבן משפחה ובילד/ה בפרט, הינו נבזי, מעורר פחד ואימה, ומותיר את המאיום חסר אונים ופגיע.

כך גם אין להתעלם מהעובדה שמדובר במסכת איומים שנמשכה על פני כשבועיים, כך שלא מדובר באירוע נקודתי.

10. הנאשם 2 הורשע בעבירה של סיוע לסחיטה באיומים. בצד עבירת הסיוע קבוע עונש שגובהו מחצית מעונשו של המבצע העיקרי, ויש להביא זאת בחשבון במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם. עם זאת, לא מדובר בחישוב אריתמטי בהכרח ויש להביא בחשבון את כלל הנסיבות לרבות חלקו של המסייע בביצוע העבירה. ר' בהקשר זה ע"פ 4463/12 ארנבורג נ' מדינת ישראל.

שיקולי הענישה ביחס לשני הנאשמים דומים. עם זאת, חלקו של הנאשם 2 קטן באופן ניכר מחלקו של הנאשם 1, ובא לידי ביטוי בסיוע לנאשם 1 בשלב "הוצאה לפועל" של האיומים, עת התלווה בתאריך 14.2.22 לנאשם 1 ואיים באותו המעמד על המתלונן בדירתו. לאחר שהמתלונן מסר את הכסף לנאשמים היה זה הנאשם 1 שהמשיך לסחוט את המתלונן באיומים, ושוב היה זה הנאשם 2 שהתלווה לנאשם 1 בתאריך 21.2.22 לדירת המתלונן ונכח במקום, ובעצם נוכחותו סייע לנאשם 1 שחזר ואיים על המתלונן. הנאשם 2 לא יזם את ביצוע העבירות, ולא שלח למתלונן הודעות. עם זאת, גם הנאשם 2 יכול היה לחדול מביצוע העבירות, אך הוא לא עשה כן, ואף הצטרף לנאשם 1 וסייע לו פעם נוספת מספר ימים לאחר הפעם הראשונה בה "ביקרו" בדירת המתלונן.

גם הנאשם 2 השמיע כלפי המתלונן דברים חמורים באמרו לו: "כדאי לך לשלם, שלא יהיו בעיות, חבל יש לך ילדה, אתה לבד".

במכלול הנסיבות יש לקבוע כי פעולות הסיוע שביצע הנאשם 2 היו משמעותיות ולא מדובר בסיוע מינורי.

11. אמנם הנזק הכספי שנגרם למתלונן אינו גבוה (2,000 ₪) אך זאת בעיקר נוכח הפעולות שנקט (עירוב גורמי אכיפת החוק שפעלו בנחישות וביעילות), אך יש להביא בחשבון את הפחד ותחושות המצוקה בהם היה נתון במהלך תקופת הסחיטה.

12. כך גם אין להתעלם מהעובדה שהנאשמים הגיעו לדירתו של המתלונן, מקומו הבטוח והמוגן לכאורה, ושם המשיכו בפעולות האיום, הסחיטה והגבייה.

13. במכלול הנסיבות, יש לקבוע כי במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים ביחס לעבירה המושלמת מצויה ברף הבינוני ומעלה (קרוב יותר לבינוני), וביחס לעבירת הסיוע הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף הבינוני.

מדיניות הענישה

14. רמת הענישה ביחס לעבירות שבנדון משתנה ממקרה למקרה ובהתאם לנסיבות.

ע"פ 1430/12 אבולקיעאן נ' מדינת ישראל המערער הורשע בעבירות סחיטה באיומים, סחיטה בכח ואיומים בכך שבעת שהועסק כקבלן משנה סחט במשך מספר חודשים באיומים כספים בשווי של כמאה ושלושים אלף שקלים וגרם לקבלנים אחרים נזקים של עשרות אלפי שקלים. בית המשפט המחוזי גזר שנים עשר חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור על גזר הדין נדחה. ע"פ 2048/18 פלואי נ' מדינת ישראל המערער ונאשם נוסף סחטו מחייל במספר הזדמנויות אלפי שקלים. נקבע מתחם עונש הולם שבין 18-48 חודשי מאסר בפועל. נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל. הערעור על גזר הדין נדחה. ת"פ (חיפה) 10569-08-21 מדינת ישראל נ' אבינועם - הנאשם הורשע בעבירת סחיטה באיומים את המתלוננת על פני מספר חודשים, וזאת על רקע שימוש בסמים. נקבע מתחם עונש הולם שבין 18-34 חודשי מאסר בפועל. נגזרו שלושה חודשי מאסר בפועל שכללו הפעלת תנאי בן 3 חודשים. לא הוגש ערעור. ע"פ 357/15 כעאבנה נ' מדינת ישראל. המערער סחט באיומים את המתלונן, שאם לא יעביר לו סכומי כסף יפרסם צילומים אינטימיים של המתלונן עם אישה אחרת. הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל ובמסגרת הופחת העונש ל-30 חודשים. ע"פ 1725/07 מדינת ישראל נ' פלואי - המשיב 1 הורשע בעבירה של סחיטה באיומים והמשיב 2 בעבירת סיוע לסחיטה באיומים בכך שהמשיב 1 פנה למנהל תחנת הדלק בדרישה לקבל את הניהול על התחנה אחרת ימשכו הפריצות אליה והמשיב 2 סייע בידיו בכך שחזק את דבריו. על המשיב 1 נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל ועל המשיב 2 שישה חודשי מאסר בפועל. במסגרת הערעור הוחמר עונשם והועמד על 30 חודשים ו-8 חודשים בהתאמה.

המאשימה הפנתה למספר פסקי דין ביניהם: ע"פ 7056/17 איוון מנדריצ'נקו נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע בעבירות של סחיטה באיומים בכך שב-11 הזדמנויות בשיתוף עם גורמים אחרים, הטיל אימה על קשישים וזאת על מנת לסחוט כספים מהם, ועקב כך הקשישים שילמו סכום העולה על 150 אלף ₪. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 33 ל-60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 44 חודשי מאסר בפועל והופעל עונש מאסר על תנאי למשך 8 חודשים במצטבר ופיצויים בסך 50,000 ₪. ערעור לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה. ת"פ 31514-03-16 מדינת ישראל נ' יבגניה מורו - הנאשמת נעדרת עבר פלילי הורשעה בעבירות של קשירת קשר לפשע, וב-11 עבירות של סחיטה באיומים בכך שביחד עם אחרים הטילו אימה על קשישים על מנת להניעם לשלם להם כסף שלא כדין. עקב האיומים הקשישים שילמו לנאשמת ולאחרים סכום מצטבר לכדי כ-200,000 ₪. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 30 ועד 60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשמת הוטלו 27 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ופיצוי בסך 50,000 ₪. במסגרת ערעור לבית המשפט העליון (ע"פ 1539/19) הופחת עונש המאסר בפועל ל-20 חודשים, זאת נוכח נסיבותיה הקשות של המערערת. ע"פ 3316/15 אלכסיי בגימוב נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע בעבירות של סחיטה באיומים בכך שסחט את המתלונן לשלם עשרות אלפי שקלים על רקע היותו של המתלונן אסיר שיצא לחופשה ונדרש להבריח סמים. על הנאשם הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 45,000 ₪. הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 7 הרשעות ביניהן הרשעה קודמת בעבירה של סחיטה באיומים. ערעור על חומרת העונש נדחה, תוך שבית המשפט מדגיש כי העונש שהוטל על המערער הינו מקל. ע"פ 1551/15

עבדאללה שולי נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע בעבירות של סחיטה באיומים וקשירת קשר לביצוע פשע בכך שקשר קשר עם אחרים לגבות כספים מאנשים בגין המחאות חוזרות וזאת בדרך של סחיטה באיומים, הטרדות טלפוניות והפחדות. נקבע מתחם עונש הולם החל מ-18 ועד 48 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. על הנאשם הוטלו 46 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, חילוט רכב, וקנס בסך 35,000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ההגנה הפנתה אף היא למספר פסקי דין: **ע"פ 18/20 ראסם זועבי נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירה של סחיטה באיומים בכך שסחט את המתלון על רקע חוב של המתלון לאדם אחר בסכום של 120,000 ₪, בעקבות האיומים, המתלון העביר סך של למעלה מ-13,000 ₪ ו-45,000 ₪ בשיקים. על הנאשם הוטל מאסר לתקופה של 12 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה. **ע"פ 2935/19 פאוזי משהראוי ואח' נ' מדינת ישראל** - הנאשמים הורשעו בעבירות של סחיטה בכוח, בכך שדרשו מהמתלון לשלם להם כסף עקב חשד שביצע גניבה, דרשו ממנו להחזיר את הכסף והכו אותו בכל חלקי גופו. בנו של המתלון העביר להם בעקבות האיומים סך של 1000 ₪. על הנאשמים הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצויים למתלון ובנו בסך כולל של 50,000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה. **ת"פ 14123-04 מדינת ישראל נ' רועי קריספין** - הנאשם הורשע בעבירה של סחיטה באיומים בכך שלקח חלק באירוע מתוכנן שמטרתו לסחוט את המתלון בנוגע לחיי האישיים. נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וצו מבחן. **ע"פ 1777/20 דיאב כבהא נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים וסיוע לירי באזור מגורים, בכך שפנה מספר פעמים למתלון ואיים עליו לחזיר חוב שנוצר, ואף הגיע עם אחר וביצע ירי באזור החנות של המתלון, על הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל, ועונשו של הנאשם הוקל ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות לאור המלצות שירות המבחן. **ת"פ 151-05-20 מדינת ישראל נ' מלחם עבאס ואח'** - הנאשמים הורשעו במספר אישומים הכוללים עבירות של שינוי זהות רכב, סחיטה באיומים וסיוע לסחיטה באיומים במטרה להשתלט על מכרזים ציבוריים עתירי תקציב. נקבע מתחם עונש הולם ביחס לנאשם מס' 1 כמבצע עיקרי החל מ-14 ועד 30 חודשי מאסר בפועל בעוד לנאשמים האחרים ששימשו כמסייעים נקבע מתחם עונש הולם החל מ-9 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם מס' 1 הוטל מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים, מאסר על תנאי, וקנס. על הנאשמים האחרים הוטלו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. **ת"פ 41174-12-18 מדינת ישראל נ' אבראהים סורי** - הנאשם הורשע בשתי עבירות של סחיטה באיומים ועבירת אחת של איומים, בכך שהנאשם סיפק שירותי שמירה למתלוננים, ודרש כספים שלא מגיעים לו תוך שימוש בהתבטאויות אלימות. על הנאשם הוטלו 8 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 5000 ₪. בגזר הדין נאמר כי אלמלא כבדת הדרך השיקומית שעבר הנאשם והפגיעה הקשה בילדיו הקטינים היה מקום להשית על הנאשם עונש ברף הגבוהה של ההסדר (13 חודשי מאסר בפועל). **ע"פ 1405/16 מדינת ישראל נ' אסחאק טורשאן** - הנאשם הורשע בעבירות של סחיטה בכוח, קשירת קשר לסחיטה באיומים בכך שאיים ונקט באלימות כלפי המתלון ובהוצאתו אל שטחי יהודה ושומרון. על הנאשם הוטל 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור על קולת העונש התקבל והעונש הוחמר ל-15 חודשי מאסר בפועל.

15. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה של סחיטה באיומים במקרה הנדון נע בין 22 ל- 40 חודשי מאסר בפועל, וביחס לעבירת הסיוע לסחיטה באיומים המתחם נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

נאשם 1

16. לקולה אני מביא בחשבון את קבלת האחריות, הבעת החרטה, ההודאה בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי (הגם שהתקיימו מספר דיוני הוכחות), גילו הצעיר של הנאשם, נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה, ותקופת המעצר בה הנאשם היה נתון עד היום. כך גם יש להביא בחשבון את השלכות המאסר על הנאשם (הגם שכבר ריצה עונשי מאסר בעברו), ועל משפחתו הקרובה וארוסתו לעתיד.

לחומרה יש להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2019 בגין עבירות של תקיפה סתם ע"י שניים או יותר, תקיפה הגורמת חבלה ממש, כליאת שווא, חטיפה, חטיפה לשם רצח או סחיטה, שבל"ר ונטישה במקום אחר, שיבוש מהלכי משפט, ואיומים. בגין הרשעתו זו הנאשם נדון למאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים. הנאשם עוד הורשע בעבירות של נשק בשנת 2017 והוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, וכן בעבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין ופריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה (בהיותו קטין).

מדובר בעבר מכביד, בפרט נוכח גילו הצעיר יחסית של הנאשם ומהות העבירות בהן הורשע, כאשר בהרשעתו האחרונה הנאשם 1 היה מעורב בעבירות פליליות חמורות ביותר. ניכר כי תקופת המאסר המשמעותית שהוטלה עליו, לא הרתיעה אותו מלשוב ולבצע עבירה חמורה.

17. במכלול הנסיבות ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם 1 לו יש לתת משקל לא מבוטל בקביעת העונש, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל לתקופה המצויה במרכז מתחם העונש ההולם.

נאשם 2

18. לקולה אני מביא בחשבון את קבלת האחריות, הבעת החרטה, ההודאה בכתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן שיפוטי (חרף דיוני ההוכחות שכבר התקיימו), גילו הצעיר של הנאשם, נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה, ותקופת המעצר בה הוא היה נתון עד היום. כך גם יש להביא בחשבון את העובדה שמדובר במאסרו הראשון של הנאשם 2, והשלכותיו על הנאשם ועל משפחתו הקרובה, ובפרט על ארוסתו עמה הוא עומד להתחתן.

19. לחומרה יש להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת משנת 2019 בגין עבירות של הפרעה לשוטט במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית. אציין כי לא מדובר בעבירות דומות לעבירות נשוא כתב האישום או עבירות אלימות או עבירות קשות, ובהתאם לא יינתן לעברו של הנאשם 2 משקל משמעותי במסגרת גזר הדין.

20. במכלול הנסיבות כמפורט לעיל, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם 2 עונש מאסר לתקופה הקרובה יותר לרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

טענת ההגנה לאכיפה בררנית כנסיבה לקולה

21. אני ער לעובדה שכנגד מעורבים נוספים המפורטים בכתב האישום לא הוגשו כתבי אישום, אך כפי שצינה המאשימה ובצדק, כתב האישום המתוקן אינו מגלה בהכרח עבירה ביחס לאותם מעורבים. בהקשר זה יצוין כי קביעה לפיה מדובר באכיפה בררנית מחייבת הוכחה של הפליה ממשית תוך סטייה ממדיניות התביעה. כך גם אין להתעלם משיקולים ראייתיים המנחים את התביעה בהגשת כתב אישום, שיקולים בהם בית המשפט אינו מתערב - ר' בהקשר זה ע"פ 6322/20 חוסיין רחאל נ' מ.י. שראל (פס' 42,43).

22. בנסיבות אלו לא יינתן משקל משמעותי לעובדה שלא הוגש כתב אישום כנגד מעורבים נוספים.

עתירת ההגנה לסטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום

23. לטענת ההגנה (ר' טיעוניה בכתב) ראוי במקרה זה לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם וזאת מטעמי שיקום.

אינני סבור כך. לא הוצגו כל ראיות המצביעות על קיומה של תכנית שיקומית כל שהיא, והנאשמים אף לא עתרו לקבלת תסקיר שרות מבחן בעניינם. בהתאם לא הונח כל בסיס ראייתי שיש בו כדי לבסס קביעה לפיה קיים סיכוי לשיקום בהתאם לסעיף 40ד. (א) לחוק העונשין.

בנסיבות אלו לא מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם.

24. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

גזר דין נאשם 1

אני גוזר על הנאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 31 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 21.2.22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, את העבירה בה הורשע.

אני גוזר על הנאשם 1 קנס בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר.

הנאשם 1 ישלם למתלונן פיצוי כספי בסך 4,000 ₪.

הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 01.01.2023.

גזר דין נאשם 2

אני גוזר על הנאשם 2 מאסר בפועל לתקופה של 13 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 21.2.22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 2 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, את העבירה בה הורשע או עבירה של סחיטה באיומים.

אני גוזר על הנאשם 2 קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר.

הנאשם 2 ישלם למתלונן פיצוי כספי בסך 2,000 ₪.

תשומת לב הנאשמים שיש לשלם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה מתבקשת לעדכן את המתלונן בתוכן גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום ד' תשרי תשפ"ג, 29/09/2022 במעמד הנוכחים.